

بررسی تاثیر طرح‌واره در شکل‌گیری شعر و معماری بر اساس دیدگاه ایوانز و گرین

احد نژاد ابراهیمی دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

ahadebrahimi@tabriziau.ac.ir

حامد بی‌تی استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

hamed_beyti@yahoo.com

نسترن کشاورز افشار دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

N.keshavarz@tabriziau.ac.ir

چکیده:

نشانه‌شناسی با هدف بررسی چگونگی معنادهی به متن یک اثر، به دنبال ایجاد ارتباط و تاثیرگذاری بر مخاطب و فرایند ذهنی می‌باشد. ایوانز و گرین فرایند ذهنی و طرح‌واره‌های تصویری در ذهن مخاطب را ابزاری برای برقراری ارتباط می‌دانند و مولفه‌هایی همچون فضا، ظرف‌بودگی، جایجایی (حرکت)، توازن، نیرو، پیوستگی و وجود را نشانه‌های انتزاعی برای ایجاد طرح‌واره بر اساس تجربه در ذهن مخاطب مطرح نموده‌اند. هدف اصلی این پژوهش بررسی طرح‌واره در دو حوزه شعر و معماری و ایجاد ارتباط همسو با ذهنیت و تجربه مخاطب می‌باشد. این تحقیق با رویکردی کیفی و روشی تفسیری- تاریخی و با دیدگاهی تطبیقی از طریق تشریح ادبیات نظری در چارچوب مدلی مفهومی درصدد پاسخ به پرسش تحقیق می‌باشد: چه ارتباطی بین شعر و فضای معماری وجود دارد و نقش طرح‌واره در این ارتباط و خلق معنا چیست؟ نتایج تحقیق حاکی از آن است که با تعمیم نظریه ایوانز و گرین و مولفه‌های موثر طرح‌واره در شعر و معماری می‌توان گفت که طرح‌واره‌ها همواره در شکل‌گیری و شاخص بودن اثر موثر بوده‌اند. این تاثیر ممکن است با حضور و یا عدم حضور یک طرح‌واره باشد. نمود طرح‌واره به دو صورت حاصل می‌شود: نخست در قالب کاربرد و همنشینی طرح‌واره‌هایی که در یک حوزه معنایی قرار دارد و دوم بر پایه تصویری که از همنشینی طرح‌واره در برابر مخاطب قرار می‌گیرد آنچه باعث می‌شود هر معنایی برای هر متن/ معماری مقبول واقع گردد این است که مخاطب دارای طرح‌واره‌ها و پیش دانسته‌های متفاوت و مستقل از نیت مولف/ معمار است.

واژگان کلیدی: نشانه، طرح‌واره تصویری، شعر، نظریه ایوانز و گرین، معنا

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مقدمه

جست‌وجو در اساسی‌ترین پرسش‌های آدمی همچون چیستی و غایت معنا، بی‌شک ارتباطی عمیق با حیات فکری انسان از آغاز تاکنون داشته است. در این میان فرهنگ و اشاعه آن نقش بسیار حیاتی در پاسخ به آن دارد. انسان امروزی خلا معنا را بیش از پیش احساس می‌کند و در سردرگمی میان برداشت سطحی از معماری گذشته تا شیفتگی الگوهای غربی به سر می‌برد. اما به راستی خانه دوست کجاست؟ هر چیزی که ما می‌بینیم و تجربه می‌کنیم نه بیشتر از یک تاویل است و نه کمتر از آن. جهان همواره در قالب ارزش‌های ذهنی تاویل می‌شود. سلسله مراتب ذهنیت به عینیت، حضور نشانه‌ها سبب ایجاد طراحی متمرکز مبتنی بر محتوا و تاویل می‌گردد. معماری ایران از دیرباز ارتباط نزدیک با مفاهیم فرهنگی جامعه داشته است. این دو همواره از هم تاثیر پذیرفته و برهم تاثیر گذاشته‌اند. معماری به معنای کالبد صرف نیست و می‌بایست ظرفی برای جسم و جان آدمی باشد. پاره‌ای از این معضلات به دلیل توجه صرف به صورت معماری و غفلت از معناست. راه‌حل بحران‌های معماری معاصر را می‌توان در نوع نگرش و دیدگاه به هستی و انسان و نیازهای او جستجو کرد. معماری تنها به جسم انسان سروکار ندارد بلکه ارتباط و تاثیر آن بر ذهن و جان است. با تکیه بر علم نشانه‌شناسی میتوان به تاویل فرآیندهای معناساز در خلق فضا پرداخت. نشانه همواره جز جدا نشدنی تاویل معنا می‌باشد و ردیابی آن صور، مفاهیم، عقاید و ایدئولوژی‌های بشر را به نمایش می‌گذارد. شعر و معماری وجود خود را مدیون معنا هستند. شعر به منزله تعهد روح است. پی‌یر-ژان ژوو^۱ معتقد است که "شعر روحی است دست اندرکار آغاز و گشایش یک شکل". اطلاعاتی که مخاطب از جهان خارج بدست می‌آورد اطلاعات فردی است که ویژه همان شخص است و میتواند معانی متفاوتی برای افراد مختلف به همراه داشته باشد معنا پارامتری است که بیشتر از صورت ظاهری متکی بر ویژگی‌های ذهنی افراد است در واقع کیفیت معنا نمی‌تواند مستقل از عرصه ذهنی، خاطرات و فرهنگ ناظر ظاهر گردد. (پورجعفر و دیگران، ۱۳۸۷:۲). با فهم معانی مختلفی که افراد نسبت به محیط‌های مختلف دارند، می‌توان به ساخت محیط‌هایی با کیفیت دست یافت. در اینجا اهمیت طرح‌واره‌ها نمود می‌یابد زیرا طرح‌واره ساخت‌هایی مفهومی و ذهنی هستند که سبب تولید معنا می‌گردد و از اصلی‌ترین الگوهای شناختی به شمار می‌آیند. و از طریق الگوبرداری از مکان شناختی حوزه‌های تجربی در ذهن شکل می‌گیرد. سویلز^۲ طرح‌واره‌ها را به عنوان دانش قبلی^۳ در ذهن انسان عنوان کرده است که بر اساس تجربه، دانش، باورها و عقاید و طرح‌های تثبیت شده در ذهن خود دارد و بیانگر وقایعی هستند که در ذهن انسان ذخیره شده‌اند. (پارمحمدی، ۱۳۷۲). مساله اصلی این تحقیق یافتن ارتباط بین طرح‌واره‌های شعر و معماری از دیدگاه ایوانز و گرین است. ایوانز و گرین اعتقاد داشتند، طرح‌واره‌ها عامل مهم در تثبیت اثر هستند که در فرایند خوانش متن موثر هستند و از طریق الگوبرداری از مکان‌شناسی حوزه‌های تجربی، در ذهن شکل می‌گیرد.

پیشینه تحقیق

ادبیات و شعر، وجوه اشتراک و قابل‌قیاس بسیاری با معماری داشته و به عنوان عامل مهم در تجلی فرهنگ تاثیرات بسزایی در فضای معماری دارد. آنتونیادس (۱۳۸۱) در کتاب بوطیقای معماری به تاثیرات شعر و معماری و قیاس این دو می‌پردازد. از معمارانی که به وی لقب شاعر فضا را نسبت داده‌اند می‌توان به تادائو آندو اشاره کرد. در کتاب "شعر فضا"ی آندو (۱۳۴۸)، فضا را بیان احساسی افراد و نه صرفاً کنشی عقلانی می‌داند. وی معماری را دارای معنایی دوگانه دانسته، یکی فضایی برای زندگی روزانه و دیگری فضایی نمادین. و بیان می‌دارد "میخواهم هر چیزی را که در محیط درونی و بیرونی من ارزشمند است، به گونه‌ای به کار ببرم که روابط تازه‌ای میان فضا و انسانی که آن را تجربه می‌کند به وجود آورد". منان رئیسی (۱۳۹۷) در مقاله خود با عنوان «درآمدی بر معناشناسی لایه‌ای در معماری متن وار با استناد به متون دینی» پیش‌دانسته‌ها و پیش‌فهم‌های مخاطب در تاویل و خوانش معنا را موثر میدارد و معتقد است که مولفه‌هایی نظیر معمار، مخاطب و زمینه بر دامنه معنا موثر می‌باشد. اطلاعاتی که هر انسانی از جهان اطراف خود بدست می‌آورد اطلاعاتی است که مختص همان فرد است. از آنجایی که حوزه معنی‌شناسی شناختی حوزه‌ای نوپا و در حال گسترش است و در آن طرح‌واره‌های تصویری اهمیت زیادی دارد و می‌تواند در بررسی مفاهیم و درک فضا موثر باشد. طرح‌واره تصویری ساختاری فضایی دارند که اصلی‌ترین الگوهای شناخت به شمار می‌رود. در کتاب *From Perception to Meaning: Image Schemas in Cognitive Linguistics* (گروتز^۴، ۲۰۰۵) نقش طرح‌واره‌های تصویری را به عنوان الگوهای تجربی حسی- حرکتی در ظهور معنا و درک انسانی مهم می‌داند و دلیل مهم بودن طرح‌واره‌ها را درک انتزاعی مفاهیم استدلال و انبساط آن با تجربه‌های فردی عنوان کرده است. ایوانز^۵ و گرین^۶ (۲۰۰۵) در کتابی تحت عنوان "مقدمه‌ای بر زبان‌شناسی شناختی بر اساس نظرات لیکاف و جانسون (۱۹۸۰) به ارائه الگوهای طرح‌واره‌های خاص از جمله طرح‌واره حرکت، فضا، ظرف و ... می‌پردازد. تحقیق حاضر با تعریف الگوهای شناختی نظیر طرح‌واره تصویری مبتنی بر نظریه ایوانز و گرین به دنبال ایجاد ارتباط و نحوه خلق معنا بر اساس پیش‌انگاشت‌های ذهنی مخاطب در برخورد با اثر و تطبیق و تعمیم آن به دو حوزه معماری و ادبیات می‌باشد.

روش پژوهش

این پژوهش به دنبال پاسخ به این پرسش است: ۱. چه ارتباطی بین شعرو فضای معماری وجود دارد. ۲. نقش طرح‌واره در این ارتباط و خلق معنا چیست؟ فرضیه این مقاله بر این است که میتوان با تکیه بر مبانی معناشناسی شناختی و حوزه تجربی، فصل مشترکی میان دو حوزه ادبیات و معماری گشود. در این میان از نظریه ایوانز

۱. Pear-jean Jouve
۲. Swales
۳. Prior knowledge
۴. Gruyter
۵. Vyvyan Evans
۶. Melanie Green

و گرین به دلیل گستردگی و قابلیت تعمیم دادن طرح‌واره‌ها هم در معماری و هم در ادبیات بهره گرفته شده است. در این تحقیق، با رویکردی کیفی و روشی تفسیری-تاریخی و با دیدگاهی تطبیقی از طریق تشریح ادبیات نظری و اسناد کتابخانه‌ای و ارائه یافته‌ها در چارچوب مدلی مفهومی درصدد پاسخ به پرسش تحقیق می‌باشد.

مبانی نظری: نشانه- شعر - طرح‌واره

ادراکات انسان که در معانی ریشه دارند به واسطه تاویل و تداعیات ذهنی دریافت می‌شود، این تداعیات به واسطه نشانه ایجاد می‌گردد. از این رو نشانه‌ها را می‌توان عامل موثر در تاویل معنا دانست. نشانه‌ها به عنوان شاخص‌ترین عوامل معنایی در ایجاد تاویل و تداعیات ذهنی عامل موثری در ارتقای کیفیت فضا و مکانمند کردن آن می‌باشد. (فلاح و نوحی، ۱۳۹۱). معماری به عنوان نقطه مشترک میان هنر و علم با نظریات و مقوله‌هایی همچون نشانه‌شناسی درهم تنیده است. مبانی دانش نشانه‌شناسی که بر پایه دلالت و تفسیر استوار است می‌تواند بستری را برای ادراک مولفه‌های معنایی و ساختاری فضای معماری فراهم آورد. بنابراین با مطرح شدن مقوله مرگ مولف و بدنبال آن، ایجاد خلاقیت از طریق خوانش نشانه‌ها اهمیت علم نشانه‌شناسی بیش از پیش آشکار شده است.

جدول ۱-۲ - سطوح مختلف معنی از دیدگاه نظریه‌پردازان مختلف، ماخذ: Motalebi, 1996

محقق / سطح	گیبسون (۱۹۵۰)	لانگر (۱۹۵۳)	بینفورد (۱۹۶۲)	بورديو (۱۹۷۴)	نصر (۱۹۸۱)	نول (۱۹۸۸)	راپاپورت (۱۹۸۲)
سطح ۱	معنی عینی و اولیه، معنی کارکردی، معنی ابزاری	علائم	ابزاری	سطح اولیه (ادراکی)	جسمی	ادراکی	سطح ابزاری (سطح نازل تر)
سطح ۲	معنی عاطفی و ارزشی	نشانه‌ها	اجتماعی	-	ذهنی	نشانه‌ای	سطح اجتماعی (سطح میانه)
سطح ۳	معنی نشانه‌ای، معنی نمادین	نمادها	نمادین	سطح ثانویه (نمادین)	روحي	نمادین	سطح هستی‌شناسانه (سطح متعالی تر)

نشانه‌شناسی!

«نشانه‌شناسی علمی است که هدف خود را شناخت و تحلیل نشانه‌ها و نمادها چه آن‌ها که به صورت زبان گفتاری یا نوشتاری درآمده‌اند و چه آنهایی که صورت‌های غیر زبانی دارند، اعم از نشانه‌های فیزیولوژیک، بیولوژیک، نظام معنایی، نظام ارزشی، نمادهای نمادین، جهان بینی‌های گوناگون و حتی همه اشکال حرکتی، حالتی، موقعیتی خودآگاه یا ناخودآگاه، تاکتیکی، استراتژیک، فکر شده یا نشده و... اعلام می‌کند.» (فکوهی، ۱۳۸۳: ۲۹۹). مطالعه نشانه‌شناسی راهی برای فهم و آگاهی مفاهیمی با خوانش پنهان از طریق نشانه‌ها بوجود می‌آورد. از نشانه‌شناسی می‌آموزیم که در جهانی از نشانه‌ها و نمادها زندگی می‌کنیم که تنها به کمک این نشانه‌ها می‌توان مفاهیم را تفسیر نمود. هر آنچه که به عنوان دلالت‌گر اشاره‌کننده به چیزی غیر از خودش تلقی گردد می‌توان به عنوان نشانه استفاده کرد». از دیدگاه هیلمسلو^۲ «نشانه‌شناسی همان معنا‌شناسی است». (دادور، ۱۳۸۷: ۱۵۰). که به تمامی پدیدارهای فرهنگی تعلق دارد. اگر هر چیزی در قالب یک فرهنگ معنا پیدا کند به عنوان نشانه تلقی می‌گردد. از دیدگاه سوسور نشانه دارای ماهیتی دوگانه است و بر تقابل دال و مدلول، جانشینی و هم‌نشینی استوار است. سوسور دال را تصور آوایی و مدلول را تصور ذهنی میدانند که از یکدیگر جدایی ناپذیرند. از لحاظ سوسور نشانه در درجه اول یک عنصر ذهنی است. که می‌تواند هر معنایی داشته باشد که در عمل به یکدیگر رجاع داده می‌شوند و هیچ نشانه به تنهایی معنا پیدا نمی‌کند و در ارتباط با سایر نشانه‌ها معنی می‌یابد. (saussure, 1983, 118). پیرس بر خلاف سوسور به فرایند تولید تفسیر نشانه توجه دارد و نشانه‌پردازی را مستلزم سه عنصر نشانه، مصداق و تعبیر میدانند. او الگوی سه وجهی را معرفی می‌کند: نمود: صورتی که نشانه به خود می‌گیرد. تعبیر: معنایی که از نشانه حاصل می‌شود. آیزه: نشانه به آن رجاع می‌دهد. (سجودی، ۱۳۸۷: ۲۷).

نشانه‌شناسی در شعر و معماری:

نشانه‌شناسی در ادبیات بر اساس رویکرد دلالت است که شامل دلالت ضمنی و دلالت صریح می‌باشد. «در دلالت مستقیم تمایل به ارائه معنای معین، قابل تلفظ، آشکار یا مطابق عقل سلیم نشانه وجود دارد. (چندلر، ۱۳۸۷: ۲۱۰). دلالت‌های صریح در علم و دلالت‌های ضمنی در هنر نقشی مسلط دارند بنابراین نشانه‌شناسی در ادبیات به دنبال دلالت‌های صریح و مستقیم نیست بلکه در پی دلالت‌های تاویلی و معانی ثانویه در متون است. (محمدی و دیگران، ۱۳۹۴). نشانه‌شناسی در ادبیات علاوه بر رمز گشایی درون مایه آثار به ساختار و روابط درون متنی نیز توجه دارد. «نشانه‌شناسی ادبیات به تفسیر آثار نمی‌پردازد بلکه سعی در کشف قراردادهایی دارد که به تولید معنا می‌انجامد. (کالر، ۱۳۸۸: ۸۶). زبان شعر، فشرده‌ترین، اشباع‌شده‌ترین و پیچیده‌ترین شکل سخن است که مجموعه‌ای از غنی

1. Semiotics

2. L.Hjelmslev

ترین پیام‌ها را منتقل می‌کند. شاعر تمام توان القایی زبان و آفرینشگری خود را به کار می‌گیرد تا مخاطب خود را در این داوری‌ها با شگرد‌هایی همچون صور خیال، صور بیان، هنجارگریزی، آشنایی زدایی، شگفتی آفرینی، هم‌نشینی و جانشینی، ابهام، تخیل و ... سهیم سازد. (حق شناس و عطاری، ۱۳۸۶). مخاطبی که با گذر از فضای مه‌آلود و لایه‌های پر ابهام و پرمعنا شعر و با دستمایه قرار دادن آن مفاهیم ضمنی و اشارات به آفرینش معنا دست بزند. معماری هم مانند یک متن در برابر مخاطب دنیایی از اندیشه‌ها و ارزش‌ها را با بهره‌گیری از نشانه‌ها برای دستیابی به سطح متعالی از معنا تداعی می‌کند. «هر متن حامل پیامی مستقل از فرستنده و گیرنده آن، در برگیرنده مجموعه‌ای از نشانه‌هاست، این نشانه، توسط مولف رمزگذاری شده و مخاطب آن‌ها را با استناد به قراردادهای و به کمک روابط رسانه‌ای رمزگشایی می‌کند.» (Chandler, 2009, 3).

طرح‌واره تصویری:

طرح‌واره‌های تصویری الگوهای معنادار و نوظهوری هستند که زیر بناهای استعاره^۲ را تشکیل می‌دهد. در چهارچوب معناشناسی شناختی طرح‌واره‌ها که ساخت‌هایی مفهومی و ذهنی هستند از اصلی‌ترین الگوهای شناختی به شمار می‌آیند. مفهوم طرح‌واره توسط بارتلت^۳ (۱۹۳۲) راجر شانک و رابرت آیسون^۴ (۱۹۷۷) مطرح شد. رابرت بوگراند و ولفگانگ درسلر^۵ (۱۹۸۱) طرح‌واره‌ها را الگوی عام جهت دریافت متن دانسته و آن را عامل مهمی در متنیت متن دانسته‌اند. طرح‌واره‌ها و تصورات ذهنی در مخاطب در فرایند خوانش متن موثر است به دنبال چگونگی شکل گرفتن معنا، شناخت، عقل و منطق بر اساس الگوهای از تجارب جسمانی ماست و مانند پلی بین ساختارهای شناختی و جسمانی عمل می‌کند. جانسون معتقد است که طرح‌واره‌های تصویری الگوهای ذهنی هستند که به طور مرتب ساخته می‌شوند تا بتوان از طریق آن تجربه‌های متفاوت را درک کرد. (جانسون، ۱۹۸۷: ۲). پالم طرح‌واره‌های تصویری را "طرح‌واره‌های حاصل از انتزاع‌های میانی" یعنی بین تصورات ذهنی و گزاره‌های انتزاعی که به صورت تصویرهای شمایی در ذهن افراد بازنمایانده می‌شوند، و به طور مستقیم با تجربه‌های فیزیکی یا اجتماعی در ارتباط هستند، می‌داند.

ویژگی‌های طرح‌واره‌های تصویری:

از دیدگاه نظریه‌پردازان این حوزه طرح‌واره‌های تصویری چندین ویژگی دارد: جانسون معتقد است طرح‌واره‌ها از تعامل با محیط ایجاد می‌گردند. (جانسون، ۱۹۸۷: ۴۳). راسخ مهند و ویژگی طرح‌واره‌ها را پیچیدگی آن می‌داند و طرح‌واره‌ها را با تصاویر ذهنی یکی نمی‌داند زیرا طرح‌واره‌ها ماهیت انتزاعی تری دارند، از تجربه ناشی می‌گردد و به صورت چندوجهی هستند که با یک حس درک نمی‌شوند. به همین دلیل توصیف آن‌ها سهل نخواهد بود. (راسخ مهند، ۱۳۸۹: ۴۵-۴۴-۴۳).

طرح‌واره از دیدگاه ایوانز و گرین:

ویویان ایوانز و ملانی گرین کتابی تحت عنوان مقدمه‌ای بر زبان‌شناسی شناختی در سال ۲۰۰۵ منتشر کردند که در آن فهرستی از طرح‌واره‌ها براساس نظرات لیکاف و جانسون ارائه گردیده است که برخی از آن‌ها همراه با تعریف و مفاهیم آن به شرح ذیل می‌باشد:

جدول ۱. انواع طرح‌واره، ماخذ: ایوانز و گرین (۲۰۰۵: ۱۹۰)

طرح‌واره	تعریف	مفاهیم
فضا ^۵	این طرح‌واره با در نظر گرفتن جایگاه انسان و سنجیدن و مقایسه با دیگران ایجاد می‌گردد. با استفاده از این تصور ذهنی می‌توان جایگاه پدیده‌ها نسبت به هم را ترسیم کرد.	طرح‌واره‌های بالا-پایین، عقب-جلو، چپ-راست، دور-نزدیک، مرکز-پیرامون، تماس (سطح)، مستقیم و عمودیت را زیر مجموعه این طرح‌واره می‌دانند.
ظرف بودگی ^۶	در این طرح‌واره انسان با قرار گرفتن در مکان‌هایی که حجم دارند تصویری از ظرف را در ذهن به وجود می‌آورد. از این پدیده برای درک مفاهیم انتزاعی که فاقد این ویژگی فیزیکی می‌باشند به کار می‌رود.	ظرف، داخل-خارج، سطح، پر-خالی و محتوا

1. image schemas
 2. metaphor
 3. Concept Recovery
 4. Idea Recovery
 5. space Schema
 6. containment schema

این طرح‌واره دارای زیرمجموعه‌هایی مانند طرح‌واره نیروی جنبش، طرح‌واره مبدا، طرح‌واره مسیر، طرح‌واره مقصد می باشد.	این طرح‌واره ترکیبی از طرح‌واره های "انجام دادن" و "اتفاق افتادن" است که در نقطه(مبدا ^۲) آغاز می گردد در مسیری عبور میکند(مسیر ^۳) ودر جایی خاتمه می یابد.(مقصد ^۴).	جابه جایی ^۱ (حرکت)
محور تعادل- نقطه تعادل - سکون	از طریق تجربه حاصل از درک تعادل فیزیکی و توازن در پدیده ها، انگاره توازن در ذهن شکل می گیرد. درک تجربه از تعادل و سکون بودن باعث شکل گیری طرح‌واره سکون در ذهن انسان می گردد و این امکان را به وجود می آورد که برای مفاهیم انتزاعی بکار گرفت	توازن ^۵
این طرح‌واره شامل زیرمجموعه‌هایی مانند اجبار، مانع (انسداد)، نیروی متقابل، انحراف، توانایی و جذب میباشد.	طرح‌واره انسان بر حسب تجربیات خود حالت های مختلفی از برخورد با موانع را تجربه میکند و همچنین با مشاهده و درک نیروهای موجود در طبیعت و تاثیر آن ها بر یکدیگر طرح‌واره نیرو را در ذهن خود تجسم میکند و برای مفاهیم انتزاعی همچنین پدیده های فاقد این ویژگی به کار می گیرد.	نیرو(تحمیل) ^۶
وحدت- تکرار- کل و جز...	این طرح‌واره از طریق تجربه زندگی اجتماعی و گروهی و روابط حاکم بر آن و پیوستگی و ارتباط پدیده ها ایجاد می گرددکه به شکل طرح‌واره اتحاد، مجموعه، شکافتن، تکرار، کل-جز... امکان وقوع می یابد.	پیوستگی ^۷
این انگاره شامل فضای مفید، چرخش، رفع، شی، فرایند و ... می باشد	تجربه حاصل از حضور در مکان یا قرار گرفتن چیزی در جایی تصویری را در ذهن شکل می دهد که طرح‌واره وجود خوانده می شود که برای معنا بخشیدن به نمونه های مادی و انتزاعی مورد استفاده قرار می گیرد...	وجود ^۸

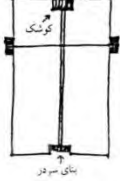
طرح‌واره فضا در شعر و معماری

هر تفکر، خیال و اندیشه ای برای اینکه خود را معرفی نماید نیاز به خلق فضا دارد و این اولین تشابه معماری و شعر است. شعر و معماری وجودشان در خلق فضا هستند البته فضایی که شعر خلق می کند با فضای معماری تفاوت دارد زیرا فضای معماری فضایی مادی است ولی فضای شعر فضایی است که در ذهن شکل می گیرد. فضا وسیله ای است مجازی که از طریق آن عواطف، احساسات، عشق و تفکرات خود را به دیگران منتقل می گردد. انسان در فکر خود و در ذهن و تخیلات و با رویاهای خود شکل، رویا و یا جسم را به تصویر میکشد که این فضا را مختص خود شخص است و تنها اوست که چه نقشی آفریده و چه رویایی خلق نموده و چه معنایی در آن نهفته است. در معماری، فضا، همانند شعر به وجود آمده و می آید، علاقه خاص هنری و تفکری برتر را به تصویر می کشد. فضای معماری فضای کالبدی است که شرح آن قابل درک برای بیننده و یا مخاطب می باشد. برخی از فضاها در معماری این چنین بوده است، که فکر را به سویی خاص و به فضای خیالی دیگری معطوف نمایند. معمار یک ایده ای خاص را همانند شاعر در سر می پروراند و ایده را به تصویر می کشد و آن را به فضا تبدیل می کند و این فضای آن معمار است که تعیین می کند کدام دیوار از چه نوع مصالحی و به چه رنگی در کجای فضای او ظاهر شود. فضا گستره ای ذهنی است که می توان در سه زمینه دسته بندی کرد: الف) فضای اساطیری-روایی، ذهنی: مفاهیم استعاری، نمادین و یا صریح که فضایی را در مخاطب بر می انگیزاند. ب) فضای علمی-ذهنی: مفاهیم تحلیلی-پدیدار شناسیک، تناسب ریاضی در باب فضا. ج) فضای تجربی و عینی: مفاهیم تجربی، کیفی و ملموس، شاخصه های کمی، زیست محیطی و تحدید شده در فضای زیستی و محیطی به وسیله انسان. (قاسمیان، ۱۳۹۶).

جدول ۲. طرح‌واره فضا، ماخذ: نگارندگان

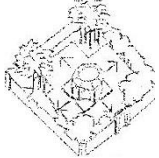
طرح‌واره فضا	مصادق	نمونه: باغ ایرانی
شعر	ذهنی	استفاه از باغ برای فضا سازی و وصف یک واقعه تاریخی، عشق به معشوق، پند و اندرز در شعر ایرانی بیا که وقت بهارست تا من و تو به هم به جای سرو بلند ایستاده بر لب جوی به دیگران بگذاریم باغ و صحرا را چرا نظر نکنی یار سروبالا را (سعدی)

1. locomotion schema
2. source
3. path
4. goal
5. balance schema
6. force schema
7. Coherence Scheme
8. existence schema

<p>یکی از مهمترین حکایات مثنوی حکایت صوفی در باغ است که مولانا با فضا سازی، باغ و مفاهیم درون آن را واسطه تذکر صوفی به درون خویش می داند:</p> <p>باغ ها و سبزه ها در عین جان آن خیال باغ باشد اندر آب باغ ها و میوه ها اندر دل است</p> <p>بر برون عکسش چو در آب روان که کند از لطف آب آن اضطراب عکس لطف آن برین آب و گل است</p> <p>(مولوی ۱۳۸۷ الف، د، ۴، ب ۱۳۵۸-۱۳۶۷)</p>		
<p>از نظر ویژگی های کالبدی نیز می توان فضاهای باغ را تقسیم بندی کرد. این تقسیم بندی مبتنی بر فضاهای باز، نیمه باز و بسته بوده است که به غایت هندسی و منظم وار است.</p> <p>(نعیما ۱۳۹۲)</p>	<p>باغ به کمک اشکال منظم هندسی رابطه میان طبیعت و دنیای درونی تصور می شود. عناصر اصلی که شامل چهار عنصر (زمین ، آب ، گیاه و فضا) هستند وقتی در منظومه فکری معماری ایرانی و با چهارچوب مفهوم و ایده باغ در کنار هم قرار می گیرند (باغ) را شکل می بخشند.</p>	<p>معماری عینی-ذهنی</p>

طرحواره ظرف بودگی در شعر و معماری

اثر معماری همانند هر آفرینش انسانی، نظام شناخته شده هستی را عنوان میکند و آنچه را که اثر به مثابه " ظرف، حاوی جسم یا ظاهر " از راه قوانین عینی خلق می شود و " مطروف، محتوا، روح یا باطن " تکرار تکاملی مثال اعتقادی است که اثر وابسته به آن است. (اردلان، ۱۳۸۰: ۶-۷). اگر قبول کنیم که کار معماری شکل دادن به مکان زندگی انسان است، پس فعل معماری مستلزم توجه همزمان به دو عامل است: " شکل " و " زندگی ". به عبارت دیگر معماری در صدد ساختن " ظرف " برای " مطروف " است. ظرفی به نام بنا برای مطروف " زندگی انسان ... " دشواری بزرگ معماری رایج ... غفلت از مطروف است. (الکساندر، ۱۳۹۶). در ادوار مختلف معماری غربی فضا عموماً با شکل مثبت به صورت ساختمان و یا مجسمه تعریف شده است و در واقع شی باعث تعریف فضای اطراف می شود. در معماری اسلامی فضا حسی منفی دارد و فضا با عدم حضور ماده تعریف می گردد نه با شی مثبت. این فضای خالی (ظرف) همان فضای منفی است که در تناسب با مطروف شکل می گیرد. کنار هم قرار گرفتن این دو جنبه را در نقوش اسلامی می توان مشاهده نمود که در آن فضای منفی و فرم مثبت به صورت برابر نقش اساسی را ایفا می کنند. (نصر . قاسمیان، ۱۳۹۶). این پارادوکس که در ادبیات غنی ایران نیز خودنمایی میکند با تعبیرات و ترکیباتی خلاف عادت به مذاق عادت زده مخاطب خوش می نشیند و این تقابل دوگانه در زبان به عنوان یک ویژگی پویایی و ترکیبات خاصی نظیر لباس عربانی، فریاد خاموشی، پر از خالی، بحر آتش و ... را ارائه میدهد. جدول ۳. طرحواره ظرف بودگی، ماخذ: نگارندگان

طرحواره ظرف بودگی	مصادق: متناقض نما (پارادوکس)
<p>شعر تقابل پر و خالی برای نشان دادن اهمیت و جایگاه موضوع ذهنی شاعر</p>	<p>در هیچ پرده نیست، نباشد نوای تو عالم پرست از تو و خالی است جای تو</p> <p>هر چند کاینات گدای در تواند یک آفریده نیست که داند سرای تو (صائب تبریزی)</p>
<p>معماری تقابل فضای مثبت و منفی</p> <p>باغ به عنوان ظرف (نعیما ۱۳۹۲)</p>	 <p>باغ به عنوان مطروف</p>

طرحواره جابجایی (حرکت) در شعر و معماری

زبان هنر سرشار از حرکت است که در تمام نمادهای عالم به گونه های مختلف قابل تشخیص و تبیین است. « فلسفه آفرینش نیز بر همین نکته قرار یافته است. آمد و شد فصول، حرکت سیارات و ستارگان از همین مقوله است. » (فرای، ۱۳۷۲: ۶۷). در حیطه صور خیال شاعر با بهره گیری از صنایع ادبی بر تحرک کلامش می افزاید. شاعر متناسب با روحيات و احساس خود به شعری پویا و یا ساکن گرایش دارد. معماری نیز سرشار از سکون و حرکت است که معمار با توجه به غایت خود آن را برمیزنند. حرکت می تواند به شکل فیزیکی، بصری و یا خیالی باشد. حرکت فیزیکی: یعنی جابجایی جسم فرد در فضایی که توسط عناصر مادی قابل درک شده اند. حرکت بصری: حتی وقتی که در نقطه ای از فضا به صورت ثابت ایستاده ایم. چشمها حرکت داشته و از نقطه ای به نقطه دیگر تغییر مکان دهند

زیگفرید گیدئون^۱ در کتاب فضا، زمان و معماری راجع به پویایی بصری اینگونه می نویسد: تحرک فضای داخلی کلیسای سانتیوو از کف کلیسا تا سقف گنبد ادامه می یابد و حتی در آنجا متوقف نمیگردد. پنجره ی فانوس ماندی که بر بالای گنبد این کلیسا ساخته شده تا نور را به داخل کلیسا راه دهد، با ستون هایی دوتایی آن، که به صورت منحنی وار ایجاد شده اند و قسمت مارپیچی خیال انگیز بالای آن، حرکتی در ذات دارد که رشد موجودی زنده را به خاطر می آورد. (گیدئون، ۱۳۹۱، ۱۴۷). مخاطب در فضای معماری همواره در حال حرکت است و فرانسویس دی. کی. چینگ^۲ این نوع حرکت را سیرکولاسیون می نامد و آن را جزو ضروریات بنیادین هر بنایی تعریف می کند. این حرکت در معماری ایران نیز به صورت حرکت بصری اجزای درونی مانند تزیینات داخلی بنا، حرکت کاربر از فضایی به فضایی دیگر و توالی و سلسله مراتبی فضاها نمایان می شود.

جدول ۴. طرحواره حرکت، ماخذ: نگارندگان

طرحواره حرکت	مصدق
شعر	کاربرد واژگان حرکت آفرین نظیر: سفر، کاروان، پرواز، رهروان، کوچ، عبور، گریز و.....
معماری	 <p>عنصر سردر در معماری ایران در بردارنده مفاهیم گذر، اوج و وصل در قالب مکث، حرکت فیزیکی و حرکت بصری</p> <p>سردر باغ شاهزاده کرمان ماخذ: https://www.karnaval.ir/things-to-do/shazdeh-garden-kerman</p>

توازن در معماری و شعر

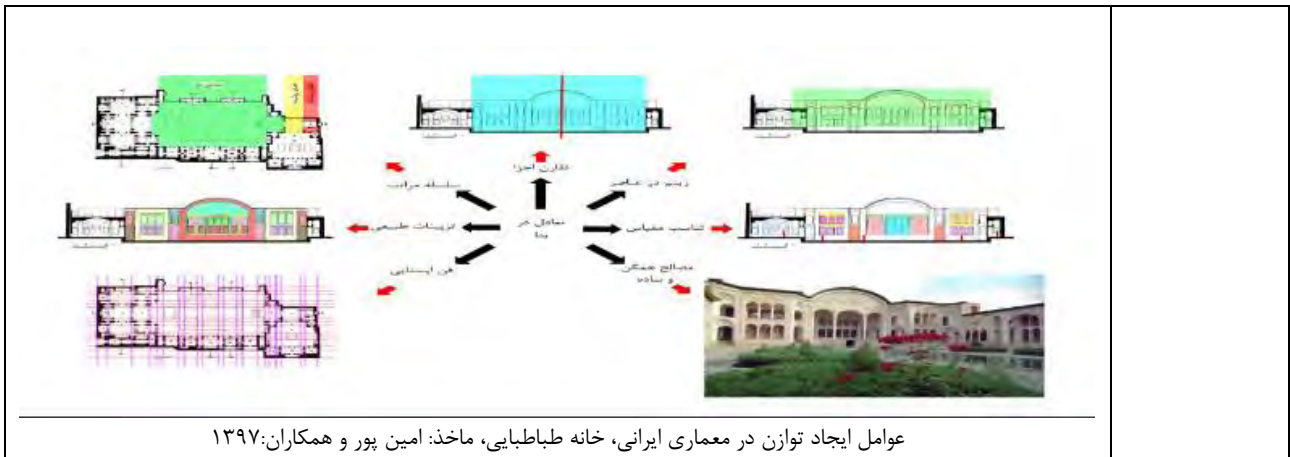
توازن و تقارن از مفاهیمی هستند که همواره در معماری وجود داشته است که موجب جذب و واکنش در مخاطب می گردد. لزوما هر توازنی متقارن نیست و چه بسا عدم تقارن می تواند زیبا باشد (امین پور، ۱۳۹۷). توازن در معماری مفهومی کاربردی است که امکان ساختارمندی و سازماندهی مجموعه را فراهم می آورد. معماری سنتی ایران همواره دارای نکات ارزشمندی است که می توان برای معماری امروز به کار گرفت. مفاهیم مرتبط با توازن از جمله تقارن، تناسب، تعادل و... در نماها و پلان های قرینه، پرهیز از شکستگی های نامانوس جهت بر هم زدن تقارن و... از نوعی نگاه اندیشمندانه نشات می گیرد که سعی در ایجاد توازن در معماری داشته است. (بمانیان و دیگران، ۱۳۸۹). این توازن در پلان و نماهای داخلی و ریز فضاهای مساجد، کاروانسراها و خانه های سنتی و مقابر آرامگاهی قابل مشاهده است. (فون مایس، ۱۳۸۷: ۲۶۵). توازن، تقارن و تجانس در شعر فارسی و معماری اسلامی - ایرانی قابل ردیابی است. در غالب آثار موفق شعر سنتی با انواع گوناگونی از وزن و همآهنگی روبرو می شویم. این تجانس و توازن که گاه همچون تزیینات هندسی به ظاهر بی پایان معماری اسلامی - ایرانی به نظر می آید، به بی نهایت بودن دایره خلقت الهی و وحدت در عین کثرت دلالت دارد. اساسا شعر کهن و کلاسیک فارسی به گونه ای است که گوئی در آن همه چیز به سوی توازن و تعادل پیش می رود، این نکته را حتی با نگاهی گذرا به ساختار صوری شعر نیز به آسانی می توان دریافت. هر بیت از دو مصرع متقابل تشکیل شده است و همانند دو کفه ترازو همواره در تعادل و توازن است. نمونه عینی این کیفیت زیبایی شناختی را در تمامی ابیات قالب مثنوی، قصیده و غزل و... میتوان به روشنی یافت. ایت توازن زمانی به کمال نزدیک میگردد که آرایه موازنه یا آرایه ترصیع وجود داشته باشد: (کوشش شبستری، ۲۰۱۴).

جدول ۵. طرحواره توازن، ماخذ: نگارندگان

طرحواره توازن	مصدق
شعر	قسمت خود می خورد منعم و درویش مطیع امر توام، گردلم بخواهی سوخت روزی خود می برند پشه و عنقا (سعدی، ۱۳۶۲: ۴۱۱) اسیر حکم توام، گر تنم بخواهی خست (سعدی، ۱۳۶۲: ۴۲۵)
معماری	توازن و تعادل در تزیینات هندسی معماری ایران کاربرد خانه بروجردی ها کاشان ماخذ: کاربرد خانه بروجردی ها کاشان فر و دیگران، ۱۳۹۹

1. Sigfried Giedion

2. Francis D.K Ching

عوامل ایجاد توازن در معماری ایرانی، خانه طباطبایی، ماخذ: امین پور و همکاران: ۱۳۹۷

نیرو (تحمیل) در معماری

نیروها در معماری نقش اساسی در شکل‌گیری مکان و تشکیل فضا دارند و نیروهای مختلفی در تحول و شکل‌گیری کالبد معماری موثر هستند شرایط اقلیمی و طبیعی، نیروهای اقتصادی و مالی، نیروهای سیاسی و مدیریتی، نیروهای اجتماعی و فرهنگی در هر دوره سبب شکل‌گیری معماری آن دوره شده است. نیروی اجتماعی - فرهنگی که شامل آداب اجتماعی، سنن و تشریفات، شیوه‌های قوم و ارزشی مهمترین عامل در ترکیب توده و فضای معماری است. وجود همین نیرو در معماری سبب ایجاد مفاهیمی همچون درون‌گرایی، محرمیت، اندرونی - بیرونی و ... در سازماندهی فضایی گردیده است. در شعر نیز تجربه شاعران و حتی شم مخاطبان شعر، نیروی شعر را آشکار می‌کند. شفیع کدکنی با استناد به تعریف‌های قدیم و جدید نیروی خیال را عنصر اصلی شعر میدانند که به واسطه آن تجربه‌های حسی و عاطفی منتقل می‌گردد. (شفیع کدکنی، ۱۳۶۶: ۱۷ و ۳). این که شعر ایجاد می‌شود به آن نیرو بستگی دارد ولی اینکه چه شعری ایجاد می‌شود میتواند به عوامل دیگری از جمله اندیشه، تربیت، دانش و موقعیت فردی و اجتماعی شاعر و شرایط و اوضاع حاکم یا موثر بر هر یک از این عوامل مربوط شود. (مومنی، ۱۳۸۵: ۶). جدول ۶. طرح‌واره نیرو، ماخذ: نگارندگان

مصادق		طرح‌واره نیرو
نیروی شعر + دانش‌های زبانی و ادبی		شعر
← شعر		معماری
نمونه پلان ایرانی		خانه طباطبایی
مسجد شاه اصفهان	کاروانسرای عباسی مادرشاه	

پیوستگی در معماری و انسجام در شعر

با اندک نگاهی به معماری ایران از منظر فضایی با تعبیری همچون پیوستگی، ارتباط، وحدت و ... روبه‌رو می‌شویم که در بسیاری از موارد دارای همپوشانی مفهومی هستند. پیوستگی در معماری به سه شکل اصلی با نام پیوستگی بصری، ساختاری و ساختاری - بصری از آن‌ها یاد شده است. پیوستگی بصری سبب گسترش ارتباط بصری فضاها و شفافیت آن می‌گردد و پیوستگی ساختاری باعث تبدیل تدریجی و پیوستگی فضایی به فضای دیگر و عدم قطع فضا را به دنبال دارد. پیوستگی ساختاری - بصری منجر به گشایش فضا و شکل‌گیری فضاهای نو و حد اعلای شفافیت و رنگ باختن کامل مرز دو فضا می‌گردد. استرلین در کتاب اصفهان تصویر بهشت ویژگی شهر ایرانی را پیوستگی و فضاهای پی در پی و تکرار شونده می‌داند. این پیوستگی که انسان همواره خود را درون کوچه، حیاط، مدرسه و ... می‌بیند در تمامی مقیاس‌ها از خانه تا محله و شهر نمود دارد. (استرلین، ۱۳۷۷: ۵۸). این سیالیت و پیوستگی از توانایی‌های معماری ایران است و فضا به درون بنا محدود نمی‌شود. معماری انعکاس‌یگانگی فضای بیرون و درون است. همچنین در شعر پیوستگی و انسجام معنایی است که به روابط معنایی موجود در متن اشاره دارد و آن را به منزله متن، از غیر متن جدا می‌کند. (Halliday, 1985, 4). شعر دارای بافتی پیچیده است که همه عناصر را در هم تنیده است. این پیوستگی و انسجام رویه یکپارچگی در کل شعر دارد که در آن تصویر، احساس، عاطفه، تخیل، زبان، اندیشه، تجربیات و همه عناصر شعر درهم می‌آمیزد و یک کل واحد را به وجود می‌آورد. در هر شعر سه انسجام وجود دارد: درونی، بیرونی و کل. انسجام درونی و ذهنی سطحی عمیق‌تر و به طور مستقیم با اندیشه و عاطفه و زمینه‌های معنوی شعر ارتباط

دارد. انسجام بیرونی یا ظاهری همان چیزی است که در قالب وزن، قافیه و ردیف، تناسبات لفظی و به طور کلی عناصر دیداری یا شنیداری تجلی می یابد. علاوه بر این دو نوع انسجام، انسجام دیگری نیز شکل می گیرد که حاصل همه هماهنگی هایی است که بین انسجام درونی و بیرونی وجود دارد. بر این اساس انسجام کلی جریان هماهنگی است که در آن حس و عاطفه، اندیشه، تجربه شعری، موسیقی، لحن، معنا، انگاره های شاعرانه و ... همخوان و هماهنگ با هم پیش می رود. به عنوان مثال یک تصویر در پایان شعر بی ارتباط با تصاویر آغاز شعر نیست و فاصله ای که بین تصاویر وجود دارد با عناصری پر می شود که تصویر نخست را به گونه ای جوانه وار به تصویر دوم پیوند دهد. (دهرامی، ۱۳۹۵: ۲).

جدول ۷. طرحواره پیوستگی، ماخذ: نگارندگان

طرحواره پیوستگی	مصدق
شعر	انسجام درونی، بیرونی و کل
معماری	<div style="text-align: center;"> <p>پیوستگی فضایی</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>پیوستگی ساختاری - بصری</p> <p>گشایش فضا</p> <p>عقب نشینی جداره ها و شکل گیری فضاهایی نو، حول یک هسته مرکزی، از یک سو - حد اعلائی شفافیت و رنگ باختم کامل مرز دو فضا و از سوی دیگر ادغام و همپوشانی حداکثری دو فضا</p> <p>مسجد سبسالار تهران (قاجار)</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>پیوستگی ساختاری</p> <p>تداوم فضا</p> <p>(تبدیل تدریجی و پیوسته فضایی به فضای دیگر) عدم رو به رویی با قطع فضا به کمک مفاصل و گذرها</p> <p>مسجد امام شمسان (قاجار)</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>پیوستگی بصری</p> <p>شفافیت فضا</p> <p>گسترش ارتباط بصری فضاها از طریق اضمحلال جداره ها که بوسیله سبک سازی حاصل می شود.</p> <p>مسجد رحیم خان اصفهان (قاجار)</p> </div> </div> <p style="text-align: center;">ماخذ: گلستانی و همکاران، ۱۳۹۶</p> </div>

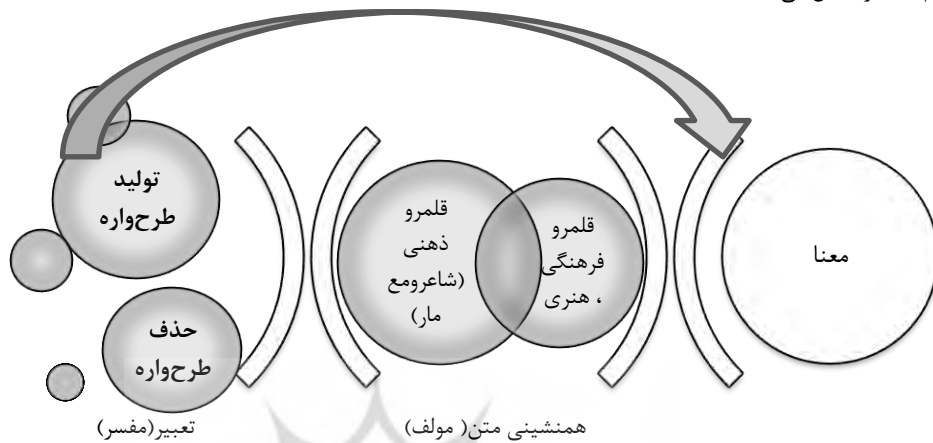
طرحواره وجود در معماری و شعر

برای شناخت چپستی و وجود، ناگزیر باید پای در عرصه فلسفه نهاد. ادبیات ایران مظهر و جلوه گاه افکار بلند عرفای بزرگی است که جهان بشریت را مسحور و مفتون خود ساخته است. از اواخر قرن اول هجری ایرانیان توجه خاصی به اصول اسلام ابراز نمودند که به قول حافظ مردم دریافتند که چهره جان می شود نور پاک حقیقت. عالم حقیقت پاکی محض است و پرده های عادت باعث می شود روح از اسارت ماده آزاد نشود و به مقام قرب نزدیک نگردد. از اوایل قرن دوم هجری مشربی آسمانی در ایران نفوذ کرد که مبنای آن تزکیه نفس و حقیقت مطلق بود. پیروان این مشرب را صوفی و اهل عرفان نام نهادند. «عرفان و تصرف لازم و ملزوم هر مذهبی است که به طرف کمال و معرفت حقیقی و ایمان به وحدت وجود پیش می رود.» (صورتگر ۱۳۴۸: ۵) و به قول شیخ بهایی " مقصود تویی کعبه و بتخانه بهانه است." مساله وحدت وجود به دست بایزید بسطامی در قرن دهم میلادی آغاز تجلی کرده است. (همان). بایزید خودش کتابی تالیف نکرد اما پیروان او بعدها برخی از سخنان او را تدوین کردند و این نمونه ایست که آنچه صوفیه بعدها به وی منسوب داشته اند. (زرین کوب، ۱۳۷۹: ۴۲). عرفان و تصوف در قرن سوم از حالت زهد و ریاضت محض تا حدودی بیرون آمدو در دو جریان زهد و ریاضت و عشق و فنا تگون یافت. به بیان دیگر دو جریان تصوف زاهدانه و عرفان عاشقانه به وجود آمد که تاکنون نیز با شدت و ضعف ادامه داشته است. (بیات، ۱۳۷۹). بیان ماهیت و چگونگی عرفان و تصوف در سده پنجم قوت و شدت عرفان عاشقانه و ضعف و افول تصوف زاهدانه در شعر و نثر بود. تصوف زاهدانه اندکی رو به کاستی نهاد و عرفان عاشقانه تا سده هشتم و نهم به تکامل خود ادامه داد. (همان). در معماری مهمترین مساله در فلسفه اسلامی محوریت " وجود " است که باید نشان دهنده ذات و حقیقت معماری و پاسخگو به ویژگی های شکلی، مفهومی و کاربردی آن باشد. کارکرد در معنای وجودی خود عرف ها و سنت هایی را متناسب با محیط فراهم می سازد. (غریب پور، ۱۳۸۶). حقیقت هر چیزی عین وجود آن چیز است. به عبارت دیگر حقیقت وقتی تحقق پیدا می کند که وجود موجودی آشکار شود. وجود در معماری دارای مراتب سه گانه است: صورت، نظام فضایی و شکل صورت، می تواند در شکل معماری که سومین مرتبه وجودی است ظاهر گردد. صورت معماری همواره از نظام فضایی پیروی می کند. نظام فضایی موجود در معماری به دنبال آن است که هر چیزی در فضا در جای خود قرار گیرد و محیط هایی را برای زندگی بهتر فراهم آورد. معماری نقطه ایست که جهان درونی و مراتب وجودی صورت و نظام فضایی از طریق صورت به جهان خارجی پای میگذارد و شکل متناسب با صورت و نظم فضایی به عنوان کالبدی معماری متبلور میگردد. (تقوایی، ۱۳۸۹). در این میان مساجد به عنوان بستری برای بروز نماد، همواره مظهر و نشانه ای از وجود را در خود به تجلی می گذارد و به جز کارکرد عبادی دارای کارکرد نمادین نیز می باشد که بعضی از نشانه های آن

دلالت صریح و برخی نیز به صورت ضمنی به مساله وجود اشاره می‌کنند. عناصر نمادین مسجد نظیر گنبد، سردر، ایوان، مناره و ... قادر هستند از تعالی فردی و وحدت وجود حمایت کند و یا واسطه آن شود.

تحلیل تطبیقی:

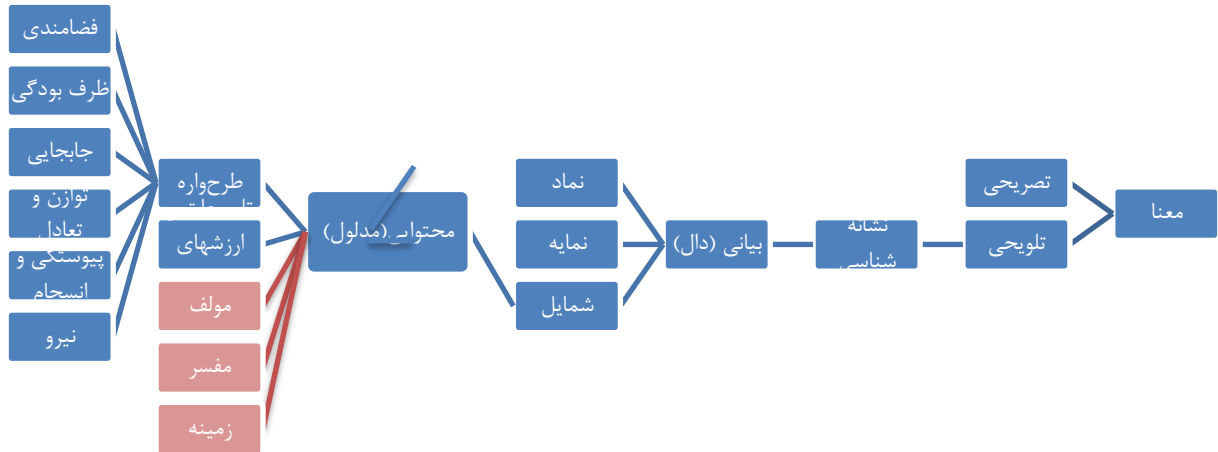
با توجه به تطبیق طرح‌واره در شعر و معماری می‌توان گفت که طرح‌واره‌ها همواره در شکل‌گیری و شاخص بودن اثر موثر بوده‌اند. این تاثیر ممکن است با حضور و یا عدم حضور یک طرح‌واره باشد. در برخی موارد برای متمایز کردن اثر و دست‌یابی به معنای مورد نظر، با حذف یک طرح‌واره می‌توان به این امر دست یافت. با توجه به نظریات معنی‌شناختی شناسی و تطبیق طرح‌واره‌های تصویری در شعر و معماری مشخص می‌شود که نمود طرح‌واره به دو صورت پذیرفته شده است: نخست در قالب کاربرد و همنشینی طرح‌واره‌هایی که در یک حوزه معنایی قرار دارد و دوم بر پایه تصویری که از همنشینی طرح‌واره در برابر مخاطب قرار می‌گیرد و باعث تعبیر مخاطب از این بازنمایی می‌گردد. معنای حاصل شده در قلمروهای ذهنی مولف با نگاه به قلمروهای هنری و فرهنگی شامل پیش‌انگاشت‌ها و طرح‌واره‌هایی است که درک تجسم یافته را شکل می‌دهد.

نمودار ۱: قلمرو موثر در شکل‌گیری طرح‌واره، ماخذ نگارندگان

نتیجه‌گیری:

با توجه به مطالب عنوان شده معنای تلویحی به صورت غیر مستقیم و با یاری از نشانه در قالب شمایل، نمایه و نماد به صورت بیانی (دال) بر محتوا (مدلول) ظهور می‌یابد. محتوای هر اثر متأثر از مولف، مفسر و زمینه اثر می‌باشد که برگرفته از پیش‌زمینه‌های فردی و اجتماعی نظیر طرح‌واره‌های ذهنی، استعاره‌ها و تلمیحات و ارزش‌های فرهنگی است به گونه‌ای که مولف به خلق اثر در زمینه فرهنگی، تاریخی می‌پردازد و مفسر (مخاطب) با اتصال به آن زمینه و با کمک گرفتن از طرح‌واره‌های تجربی و حافظه‌ی تاریخی خود به دریافت معنا دست می‌یابد. این معنا به صورت سیال در متن جای دارد و مخاطب همواره به دنبال لایه‌های جدید از آن می‌باشد. افق معنایی مخاطب چیزی جز مجموعه‌ای از پیش‌دانسته‌ها و انتظارات او نیست. طبق این سخن برای آثار متن وار از جمله معماری، معنا بی‌انتهاست و معنای نهایی در کار نیست زیرا زبان اساساً قائم به غیاب معناست و متن معماری هم به عنوان بخشی از منظومه زبان متنی است که کلمه‌های آن احجام و اجزای تشکیل دهنده آن است. بر این اساس است که فضا و آثار معماری قابلیت خوانش‌های مختلفی را دارد و هر محیط با کمک گرفتن از نشانه‌ها و تولید طرح‌واره در ذهن با مخاطب خود سخن می‌گوید. طبق این دیدگاه آنچه باعث می‌شود هر معنایی برای هر متن/معماری مقبول واقع گردد این است که مخاطب دارای طرح‌واره‌ها و پیش‌دانسته‌های متفاوت و مستقل از نیت مولف/معمار است و اصل اساسی حاکم بر معنا را عدم قطعیت آن معنا می‌داند. معماری سعی در ایجاد معماری متن وار با محوریت مخاطب دارد و با قرائت دیدگاه و تحقق طرح‌واره‌ها آن به دنبال خلق معنا در معماری با اصل عدم قطعیت و کنش گونه است.

نمودار ۲-۲- مدل مفهومی تحقیق: نگارندگان

منابع

۱. اردلان، نادر. بختیار، لاله. ۱۳۸۰ "حس وحدت" ترجمه حمید شاهرخ. تهران: سازمان زیباسازی شهرداری تهران.
۲. استرلین، هانری. ۱۳۷۷. اصفهان تصویر بهشت. نشر فروزان روز. تهران.
۳. الکساندر، کریستوفر. ۱۳۹۶. معماری و راز جاودانگی، مقدمه مهدی حجت. ترجمه مهرداد قیومی بیدهدی. مرکز چاپ و انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
۴. امین پور، احمد. مدنی، رامین. حیاتی، حامد. زارع، علی رضا. ۱۳۹۷. تاثیر آموزه های اسلامی بر کالبد معماری خانه های ایرانی. فصلنامه برنامه ریزی منطقه ای سال ۸ شماره پیاپی ۲۹.
۵. آنتونیادس، آنتونی سی. ۱۳۸۱. بوطیقای معماری. مترجم احمدرضا آی. تهران: سروش.
۶. آزادی فر، ارسلان. عمرانی پور، علی. مسعودی نژاد، مصطفی. وفامهر، محسن. (۱۳۹۹) بازشناسی تاثیر عملکرد نورگیرهای سقفی بر معماری خانه های تاریخی کاشان (نمونه موردی خانه بروجردی ها). فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار. ش. ۳۳. سال نهم.
۷. آندو، تادائو. ۱۳۴۸. شعر فضا. ترجمه محمدرضا شیرازی. انتشارات کتاب فکرنو.
۸. بمانیان، محمدرضا. غلامی، نسیم. رحمت پناه، جنت. ۱۳۸۹. عناصر هویت ساز در معماری سنتی خانه های ایرانی، دو فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات هنر اسلامی. دوره ۷. شماره ۱۳.
۹. بیات، محمد حسین. ۱۳۷۹. عرفان عصر باباطاهر. مجله زبان و ادب دانشکده ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی، سال سوم ش یازدهم. ص ۱۶۰-۱۹۸.
۱۰. پور جعفر، محمدرضا و دیگران. ۱۳۸۷. بازشناسی اثر معنا در جاودانگی مکان فصلنامه مسکن و محیط روستا، ۲۸(۱۲۵): ۱۷-۲.
۱۱. تقوایی، ویدا. ۱۳۸۹. از چیستی تا تعریف معماری. نشریه هویت شهر، سال پنجم، ش ۷.
۱۲. حق شناس، علی محمد. عطاری، لطیف. ۱۳۸۶. نشانه شناسی شعر. دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران. ش ۱۸۳.
۱۳. دادور، المیرا. ۱۳۸۷. واژگان نشانه شناسی - معناشناسی (فرهنگ تخصصی). ج اول. تهران: مروارید.
۱۴. دانیل چندلر. ۱۳۸۷. مبانی نشانه شناسی، ترجمه مهدی پارسا، چاپ دوم، تهران: سوره مهر.
۱۵. دهرامی، مهدی. ۱۳۹۵. انسجام در شعر معاصر. نشر روزگار.
۱۶. راسخ مهند، محمد. (۱۳۸۹). زبان شناسی نظری: پیدایش و تکوین دستور زایشس. تهران: سمت.
۱۷. زرین کوب، عبدالحسین. ۱۳۷۹. جستجو در تصوف ایران. چاپ ششم. تهران: امیر کبیر.
۱۸. سجودی، فرزانه، ۱۳۸۷، نشانه شناسی کاربردی، انتشارات علم: تهران.
۱۹. سعدی شیرازی، مصلح بن عبدالله. ۱۳۶۲. کلیات سعدی، تصحیح محمد علی فروغی، تهران، انتشارات امیرکبیر، چاپ سوم. شفیع کدکنی، محمدرضا، ۱۳۶۶. صور خیال در شعر فارسی، تهران: آگاه.
۲۰. صورتگر، لطفعلی. ۱۳۴۸. تجلیات عرفان در ادبیات فارسی. انتشارات ابن سینا.
۲۱. غریب پور، افرا. ۱۳۸۶، عملکرد گرابی و معنای عملکرد، نشریه هنرهای زیبا، ش ۳۰.
۲۲. فرای، نور تروپ. ۱۳۷۲. تخیل آشفته. ترجمه سعید ارباب شیرانی، تهران: نشر دانشگاهی.
۲۳. فکوهی، ناصر. ۱۳۸۳. انسان شناسی شهری. نشر نی. تهران.

۲۳. فلاح محمدصادق. نوحی، سمیرا. ۱۳۹۱. ماهیت نشانه ها و نقش آن در ارتقای حس مکان فضای معماری. نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی. دوره ۱۷. ش ۱.
۲۴. فون مایس، پی. ۱۳۸۷. نگاهی به مبانی معماری (از فرم تا مکان). ایوازیان، سیمون، چاپ سوم، انتشارات دانشگاه تهران.
۲۵. قاسمیان، سعید. ۱۳۹۶. طراحی فرهنگسرای ایرانی با رویکرد نشانه شناسی در معماری شهر مشهد. پایان نامه ارشد دانشگاه آزاد اسلامی شاهرود دانشکده فنی و مهندسی .
۲۶. کالر، جانانان. ۱۳۸۸. در جستجوی نشانه ها (نشانه شناسی، ادبیات، و اسازی). ترجمه لیلا صادقی و تینا امراللهی. چ اول. تهران: علم.
۲۷. کوشش شبستری، رحیم. ۲۰۱۴. توازن موسیقایی غزل های سعدی، نسیم شرق.
۲۸. گلستانی، سعید. حجت، عیسی. سعدوندی، مهدی. ۱۳۹۶. جستاری در مفهوم پیوستگی فضا و روند تحولات آن در مساجد ایران. نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی. دوره ۲۲. ش ۴.
۲۹. گیدئون، زیگفرید. ۱۳۹۱. "فضا، زمان و معماری" ترجمه محمد تقی فرامرز. ویراست پنجم انتشارات کاوش پرداز.
۳۰. محمدی، یداله. گرجی، مصطفی. پارسا، احمد. ۱۳۹۴. نشانه شناسی غزلی از مولانا. مطالعات عرفانی دانشکده ادبیات و زبان های خارجی دانشگاه کاشان. ش ۲۴. بهار و تابستان.
۳۱. منان رئیس. محمد. (۱۳۹۷). درآمدی بر معناشناسی لایه ای در معماری متن وار با استناد به متون دینی. فصلنامه تحقیقات بنیادین علوم انسانی. ش ۱۳.
۳۲. مولوی، جلال الدین بلخی. ۱۳۸۷. ب. غزلیات شمس تبریزی، مقدمه، گزینش و تفسیر محمدرضا شفیعی کدکنی، تهران: سخن.
۳۳. مومنی، فرشته. ۱۳۸۵. نیروی شعر. مجله زبان و زبان شناسی دوره ۲ شماره ۴ صص ۱۶۳-۱۷۰
۳۱. نصر، سید حسین. قاسمیان، رحیم. ۱۳۹۶. اهمیت فضای خالی در هنر اسلامی. دو فصلنامه حکمت معاصر دوره ۸ شماره ۳.
۳۲. نعیم، غلامرضا. ۱۳۹۲. باغ های ایرانی. چاپ پنجم
۳۳. یارمحمدی: لطف اله. (۱۳۷۲). شانزده مقاله در زبان شناسی کاربردی و ترجمه. شیراز: نوید.
- منابع لاتین

1. Saussure, Ferdinand de. 1983. *Cours in General linguistics* (French: cours de linguistique **générale**), translated by Roy Harris, Open Court Publishing, Chicago.
2. Chandler, Daniel, (2009), *Semiotics for Beginners*
3. Lakoff, G, & Johnson, M, (1980), *Metaphors We Live By*. Chicago: Univ. of Chicago Press
4. Lakoff, G. Women (1987), *Fire and Dangerous Things: What Categories Reveal about Mind*. Chicago: Chicago University Press.
5. Evans, V. and M Green (2005). *Cognitive Linguistics An Introduction*, Edinburgh: Edinburgh University Press Ltd
6. Halliday, M. A. K. (1985) *An Introduction to Functional Grammar*. London: Edward Arnold
- Kovecses, Z (2000), *metaphor and language culture and body in human feelings*, Cambridge: Cambridge University Press
7. Gruyter, de Mouton, (2005), *From Perception to meaning: Image Schemas in Cognitive Linguistics*
8. Johnson, Mark, 1987, *The Body in the Mind: The Bodily Basis of Meaning, Imagination, and Reason*. University of Chicago Press
9. Motalebi, G. (1996). *A Theory of Meaning in Architecture and Urban Design: an Ecological Approach*. Unpublished Ph.D. Thesis, University of New South Wales, Sydney

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی